

HOGE CANADESE DELEGATIE IN NEDERLAND

Nederland wordt door Canada als een belangrijke afzetmarkt gezien, met name voor haar hoogwaardige western red cedar. Het was dan ook niet verwonderlijk dat de hoge delegatie Canadezen die eind februari Europa bezocht ook Nederland aandeed. In een gesprek met het ministerie van VROM hoopte men meer zicht te krijgen op de ontwikkelingen met betrekking tot het duurzame inkoopbeleid van de rijksoverheid en de mogelijke consequenties hiervan voor het Canadese hout. De grote vraag voor de Canadezen was welke certificaten in aanmerking zullen komen.

DUURZAAM LEVERANCIER

Jim Farrell.

Jim Snetsinger.

Richard Greenwood.

Germain Paré.

Wanneer mensen als de assistent deputy minister van de Canadian Forest Service, de senior vice president van de Forest Products Association of Canada (FPAC) en drie hooggeplaatste bosbouwers uit de provincies British Columbia, Ontario en Quebec naar Nederland komen, ligt het voor de hand om ze te vragen presentaties te geven op een bijeenkomst binnen het Kennisnetwerk Verantwoord Ondernemen met hout. Op 28 februari kwamen 34 mensen op kasteel Groeneveld in Baarn samen om te luisteren naar lezingen over de activiteiten en nieuwe ontwikkelingen in Canada op het gebied van duurzaam bosbeheer en boscertificatie. Jim Farrell van de Canadian Forest Service gaf in zijn inleiding in één zin aan waarom men zoveel waarde hecht aan het communiceren met consumentenlanden: "We vinden het belangrijk om te weten wat consumenten vinden van de Canadese bosbouwsector." Lange tijd kreeg Canada veel kritiek op zijn bosbeheer, maar dat is de laatste jaren sterk afgenomen. Daar zijn dan ook goede redenen voor. Jim Farrell gaf aan dat de Canadese bossen al ruim 350 jaar worden beheerd, waarbij aanvankelijk vooral Europese methoden werden gebruikt.

Dat kan natuurlijk worden verklaard doordat de nieuwe inwoners van Canada de bosbeheerpraktijken vanuit hun herkomstlanden 'meenamen' naar hun nieuwe vaderland. Het Canadese bos kan echter niet worden vergeleken met de Europese variant en men moest dus eigenlijk een geheel nieuwe aanpak ontwikkelen die paste binnen de ecologie van het Canadese bos. Dat de huidige manier van werken succesvol is, mag wel blijken uit het feit dat Canada met 138 miljoen hectare het grootste gecertificeerde bosareaal ter wereld heeft.

BOSCERTIFICERING Alle sprekers benadrukten dat Canada één van de strengste bosbouwwetgevingen ter wereld heeft en dat deze ook strikt wordt nageleefd. Deze wetgeving gaat volgens hen verder dan de eisen van de drie beschikbare certificeringssystemen in Canada, namelijk FSC (Forest Stewardship Council - 18 procent), CSA (Canadian Standards Association - 56 procent) en SFI (Sustainable Forestry Initiative - 26 procent). De laatste twee vallen onder de paraplu van PEFC. Ongeveer zestig procent van alle PEFC-gecertificeerde bossen ligt in Canada, en ongeveer een kwart van alle FSC-gecertificeerde bossen. Men is in het Noord-Amerikaanse land van mening dat de beschikbaarheid van meerdere systemen boscertificering en daarmee duurzaam bosbeheer stimuleert.

Jim Snetsinger, chief forester van British Columbia, ging uitgebreid in op de landgebruiksplanning in zijn provincie. Daarbij komen alle bosfuncties aan de orde. Ook is er een grote rol weggelegd voor publieke participatie met spe-

ciala aandacht voor de oorspronkelijke bewoners van Canada, de First Nations. Consensus is de insteek, waardoor conflicten steeds vaker worden voorkomen. Dit heeft geleid tot de bescherming van meer dan een kwart van de bossen in deze provincie en een beheersysteem dat gebaseerd is op ecologische grondslag. In 2010 zullen de Olympische winterspelen plaatsvinden in de provincie British Columbia, met name in de steden Vancouver en Whistler. Met het oog op deze Spelen heeft de 2010 Coalition zich tot doel gesteld om het houtgebruik te stimuleren bij de bouw van sportaccommodaties. Zo zullen het Nordic centre en de nieuwe ijsbaan voor een groot deel in hout worden uitgevoerd.

ONTARIO EN QUEBEC Richard Greenwood, de directeur van de Forest Management Branch van het Ontario Ministry of Natural Resources, begon zijn presentatie met een overzicht van het belang van bos en bosbouw voor deze provincie. Maar liefst 66 procent van deze provincie is bebost, waarvan 42 procent actief wordt beheerd. Er worden meerdere stappen genomen voordat er bosbeheerplannen worden opgesteld voor de verschillende gebieden. De (oorspronkelijke) lokale bevolking heeft wettelijk allerlei mogelijkheden om het proces dat leidt tot deze bosbeheerplannen te beïnvloeden. Zo is er bijvoorbeeld een verplichte publieke consultatie bij het maken van de plannen en hebben mensen diverse mogelijkheden om bezwaar aan te tekenen tegen beslissingen. Het beheer wordt nauwlettend in de gaten gehouden door middel van monitoringverplichtingen en onafhankelijke controles. De stand van zaken met betrekking tot duurzaam bosbeheer in de Franstalige provincie Quebec werd toegelicht door Germain Paré. Ook hij liet snel het belang blijken van bos en bosbouw met een productief bosareaal van 424.000 hectare en een daaraan direct gekoppelde werkgelegenheid van 80.000 banen. Maar liefst 250 van de 794 gemeenten in Quebec zijn economisch hoofdzakelijk afhankelijk van bosproducten. Desondanks zijn, net als in de andere provincies, grote delen van het bos beschermd. Net als de sprekers van de andere provincies gaf Paré aan dat jaarlijks minder dan één procent

van het productieve bos wordt geoogst, waarbij de annual allowable cut in Quebec bijna 48 miljoen m³ is. De praktijk van het bosbeheer is in het seminar in beperkte mate aan de orde gekomen, maar Germain Paré schonk er enige aandacht aan door te wijzen op nieuwe beheerpraktijken met namen als 'small merchantable stem protection harvesting', 'high regeneration and soil protection harvesting' en 'variable retention harvesting'.

VERDACHT HOUT Tot dusverre waren alleen nog maar bosbouwers aan het woord geweest. Daarom kreeg ook de Canadese houtindustrie de kans om zijn zegje te doen. Namens de industrie sprak de senior vice president van de Forest Products Association of Canada (FPAC), Jean-Pierre Martel. Canada exporteert jaarlijks voor zo'n 40 miljard dollar aan hout, waarvan 2,2 miljard naar Europa. Desondanks heeft het World Resource Institute berekend dat Canada mondiaal gezien het hoogste percentage van haar oorspronkelijke bosareaal heeft weten te behouden, zo'n 91 procent. Ook liet Jean-Pierre Martel een figuur zien die aantoonde dat Canada een zeer laag corruptieniveau heeft en, daarmee samenhangend, een zeer laag percentage verdacht hout.

De wetgeving staat ook op een zeer hoog niveau. Yale University heeft onderzoek gedaan naar de boswetgeving en geconstateerd dat "de strengheid van de Canadese boswetgeving zich kan meten met de meest strenge vormen van beleid in de hele wereld." Door dit aan te halen wilde Martel laten zien dat Canada een enorm bospotentieel heeft en goed voor zijn bos zorgt. Hij gaf toe dat het nog beter kan, maar dat daar hard aan gewerkt wordt door de oogstactiviteiten nog beter aan te laten sluiten op de ecologie van de verschillende bostypen in Canada en de wensen van de bewoners. Zo liet hij een luchtfoto zien van een gebied waar zogenaamde 'variable retention harvesting' was uitgevoerd, waarbij een mozaïek van oude en jongere bossen ontstaat. Dergelijke methoden worden steeds meer toegepast in Canada.

De sprekers lieten aan duidelijkheid niets te wensen over. Canada heeft een immens bosoppervlak dat grote hoeveelheden hout oplevert. Het bosbeheer wordt steeds meer gestoeld op ecologische principes en publieke participatie is gemeengoed geworden in de alledaagse praktijk. Canada is niet alleen een koploper als het gaat om boscertificering, maar de wetgeving hierachter is volgens deskundigen één van de strengste van de wereld. De zakelijke boodschap was dan ook duidelijk: Canada is een goede leverancier van duurzaam geproduceerd en gecertificeerd hout. ■